

State of Israel

Attorney General

היעץ המשפטי לממשלה

ירושלים, הד' בטבת תשע'ו
17 דצמבר 2015
מספר מסמך: 004-99-2015-023448
(בתשובה נא לציין מספרנו)

אל:

שלום רב

הנדון: איסור התערבות בתכני תחנת הרדיו גלי צה"ל

רצ"ב חוות דעתה של המשנה ליו"ץ המשפטים לממשלה (ייעוץ), גב' דינה זילבר, המקובלת עליי.

ברכה,
יהודה וינשטיין

העתק:
גב' דין זילבר, משנה ליו"ץ המשפטים לממשלה (ייעוץ)
מר אחז בן אריה, יועץ משפטי למשרד הביטחון
גב' הדס פרבר-אלמוני, יועצת משפטית למשרד התרבות והספורט

מדינת ישראל

משרד המשפטים

משנה ליועץ המשפטי לממשלה (ייעוץ)

ירושלים : ה' טבת תשע"ו
17 דצמבר 2015
תיקנו : 803-04-2015-003027

לכבוד
מר יהודה ויינשטיין,
היועץ המשפטי לממשלה,
כאן

שלום רב,

הנדון: איסור התערבות בתכני תחנת הרדיו גלי צה"ל

סימוכין : פניות התנוועה לaicות השלטון אל היועץ המשפטי לממשלה מיום 16.11.2015

- ביום 16.11.2015 נתקבלה במשרדנו פנית התנוועה לaicות השלטון שבסימוכין, "בנוגע לחלוקת שנטגלה על רקע ניסיונה של שרת התרבות מيري רגב להתערב, לבארה, בתכני תחנת הרדיו גלי צה"ל". בפניה זו, הצינה התנוועה לaicות השלטון את עמדתה לפיה "אין זה מתפקידם של שרים להתערב בתכני השידור. זאת ועוד, התערבות כזו מהווה פתח להתערבות ולתקטיבים פוליטיים, אשר עשויים לפגוע פגעה קשה בזכויות יסוד ובהן חופש הביטוי, שהוא "נשمة אפה של הדמוקרטיה", ותנאי בסיסי להגשמה חירויות הפרט". עוד נטען בפניה כי: "תכתיב כזה אינו ראוי אף על רקע הנסיבות בו הוא מהווה התערבות בגוף המצו依 תחת אחריותו של שר הביטחון". אשר על כן, בקשה התנוועה בפניה כי היועץ [ז]ינה את כבוד השרה לגבי סמכותיה ומגבלותיה בנדון ולגבי הכלים שברשותהקדם אגינדה זו באמצעות אחרים, שאינם פוגעים במאגר העדין ובעצמות השידור הציבורי ותחנת גלי צה"ל".
- בעקבות פניה זו מהתנוועה לaicות השלטון, פנוו למשרד הביטחון ומשרד התרבות והספורט בבקשת לקבל התייחסות כאמור בה; ועל בסיס התייחסות זו, אני רואה לנכון לעביר אליך את מכתביו זה.
- תמיצית עמדתי**, כפי שתסביר להלן, הינה כי הסמכויות הארגוניות באשר לגלי צה"ל מסורות בידיו של שר הביטחון ושל הרמטכ"ל; וכי רשות השידור מחזיקה בסמכויות מסוימות ביחס לተכניון של תוכניות לא-צבאיות. ואולם, בעיקרו של דבר, הסמכות לקבוע את התכנים שיישודו בתחנה מסורת בידיהם של גורמי המקצוע היושבים בה, ואין מקום להתערבות של גורמים פוליטיים בהכנת תוכנים אלה – ובוודאי שאין מקום להתערבותה של שרת התרבות, שלא אין כל סמכויות ביחס לתחנה זו.

סדר הדברים במכתב:

- עובדות
- הדין
- סיכום העמדה

א. העבודות

4. שרת התרבות קיבלה פניות מאמנים שונים המתלוננים על העריכה המוזיקלית בגלגלי'ץ, על האופן בו נברים שירים לשידור ועל סוג ומגוון השירים המשמעים. בכך האחרון היא בקשה משר הביטחון להיפגש עם מפקד גלי'ץ, וזה האחרון הסכים לאשר למפקד גלי'ץ להיפגש עם שרת התרבות. בעקבות זאת התקיימו שתיפגישות, בראשות שרת התרבות ובהשתתפות מפקד גלי צה"ל וסמכ"ל משאבי אנוש משרד הביטחון, במסגרתן העלתה השרה טענות מגוונות בנוגע לתחנת גלגלי'ץ ושידוריה, ובין היתר לעניין ה-"פלילייסט" והתכנים המוזיקליים המשודרים כיום בתנה. השרה בקשה לקיים מפגש נוסף, אך בשלב זה הנחה שר הביטחון לסיים את השיח עם השרה על גלי'ץ.
5. **עמדת שר הביטחון** היא כי קיומה של תנה ונסיבות הנוגעות לה הם בגדר עובדה מוגמרת. גלי צה"ל הוקמה עוד בראשית ימיה של המדינה, בשנות החמשים, ומאז ועד היום היא נחשבת לתחנת רדיומצווינית, המגלמת את השידור הציבורי במיטבו; תרומת תרומה חשובה לנוף התקשורתי והדמוקרטי; ומהווה זירה חשובה לעשייה תרבותית. כך הם הדברים גם לגבי תנה-הבט, גלגלי'ץ. לעניין סמכותו, שר הביטחון מחזיק, על פי הדין, בסמכות למנות את מפקד גלי'ץ (מכוח סעיף 48 לחוק רשות השידור וסעיף 88 לחוק השידור הציבורי), אך ממשינה מפקד לתנה, תמה מעורבותו: הוא אינו נושא ואינו משבח מי מאנשי התנה, והוא שמייננו מתערב בשיקולים אמוניוטיים ועריכתיים.
6. **עמדת שרת התרבות** הובאה גם היא בפניה לצורך כתיבת חוות דעת זו. עמדתה מושתתת, ביסודה, על הפניות והטענות שהעלו באזניה אומנים שונים משדה הזמר והשירות הישראליים; והשרה רואה לעצמה זכות וחובה, מכוח תפקידיה ואחריותה על קידום ופיתוח התרבות הישראלית, והמוזיקה הישראלית בכלל זה, להציג בפומבי את עמדתה ודעתה בנושא. עם זאת, השרה אינה מתימרת להחזיק, במסגרתו של הדין הקיים, בסמכויות כלשהן ביחס לגלי צה"ל או גלגלי'ץ; ואשר על כן, התבטאויותה בנושא זה הון במשמעותה הציבורית וקידום המדיניות הרואה בעיניה בשיח הציבורי והתקשורתי – והיא מצרה על כי עמדתה זו מוצגת שלא כראוי בתקשורת. לגופו של עניין ולמהותם של דברים, השרה סבורה כי יש קשיים בהתנהלותה של תנה שהיא לגישתה בלתי שקופה, אינה חשופה לביקורת ציבורית ואינה נותנת ייצוג הולם ומספק למוזיקה הישראלית, על מגוון צבעיה, בשידוריה וברישימת ההשמעה שלה.

ב. הדין

7. תנתן גלי צה"ל (להלן: "הנתנה" או "גלי צה"ל") הינה תנה שידור צבאי, וככזו – מדובר ביחידת צבאית לכל דבר ועניין. בראשה עומד מפקד תנה.
8. התשתיות הנורמטטיבית לפעולתה של תנה נשאות משני סוגים מקורות:
- א. נושאים מסוימים ופרטיים בפעולתה של תנה הוסדרו במשרין בחקיקה ואישית של הכנסת, ובפרט: חוק גלי צה"ל – שידורי רדיו של צבא הגנה לישראל (שידורי חסות ותשדרי שירות), תשס"ה-2005; ומכוון הותקנו גם תקנות גלי-צה"ל – שידורי רדיו של צבא הגנה לישראל (שידורי חסות ותשדרי שירות) (תנאים לשידור תשדרים), התשע"ג-2013.
- כמו כן, סעיף 48 לחוק רשות השידור, תשכ"ה-1965 (להלן: **חוק רשות השידור**) מנקה לרשות השידור ולוועדת המנהל שלה, לגבי התוכניות הלא-צבאיות המשודרות בתנה גלי צה"ל, אותן

סמכויות שיש להם לגבי שידורי רשות השידור; בעתיד הקרוב יוחלף סעיף זה בסעיף 88 לחוק השידור הציבורי, תשע"ד-2014 (להלן: **חוק השידור הציבורי**) שיקנה סמכויות דומות למועצה תאגיד השידור הישראלי.

ב. יתר הנושאים הנוגעים לפעולות התחנה - מוסדרים בהוראות הפיקוד העליון, שהוצעו במסגרת סמכות הרמטכ"ל לפי סעיף 2א. לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955 (להלן: **חוק השיפוט הצבאי**), הקובל:

"2א. (א) הוראות הפיקוד העליון הן הוראות כלילות שיוציאו הרמטכ"ל, באישור שר הביטחון, והן יקבעו עקרונות הנוגעים לארגון צבא, לMINISTER, למשטר ולמשמעות בו ולהבטחת פעולתו התקינה".

ואכן, ביום 8 במאי 2011 פורסמה הוראה פיקוד עליון מס' 2.0617 שענינה: "גלי צה"ל (גלאי)" (להלן: **הפ"ע גלאי**), המסדרה באורח מלא ומפורט את פעילותה של התחנה.

9. נזכיר כי בסעיף 3 להפ"ע גלאי נקבע כי: "גלי צה"ל נועדה להוות כלי תקשורת ציבורי-מלכתי, תוך מתן ביטוי ייחודי להיבטים צבאיים, ושימת דגש על קהל החיללים". באשר לגלגלי נקבע בהוראת סעיף 4, כי שידוריה "נועדו לסייע במאבק בתאונות הדרכים, באמצעות שילוב מסרים של זירות בדרכים בתכנים מזוקליים המיעדים לקהל הנהגים...". ואילו סעיפים 6-9 להפ"ע גלאי קובעים:

6. גלי צה"ל היא יחידה צבאית ובראשה עומד מפקד התחנה.

7. מפקד התחנה כפוף לctrine החינוך והנוער הראשי, אולם בעניינים עיתונאים-מקצועיים, שבהם הוא עוסק בתפקידו כעורך הראשי של התחנה, הוא לא יהיה נתון למרות מפקדיו, ויעמדו נגד עיניו השיקולים המקצועיים העיתונאים.

8. מפקד התחנה או מי שהוא הסמיך לכך ישמש כעורך הראשי של התחנה.

9. לגבי התוכניות הלא-צבאיות של גלי צה"ל, יהיו לרשות השידור אותן סמכויות שיש לה לגבי שידורה, והכל כאמור בסעיף 48 לחוק רשות השידור.

10. הנה כי כן, גלי צה"ל היא יחידה בתחום המסדרת הארגונית של הצבא, ובהתאם לכך, הסמכות ניתנת הוראות ארגוניתjas באשר לפעולתה, הרכבה ואיושה של התחנה – מסורה לגורמי הדרג הצבאי (הרמטכ"ל, קצין חינוך ונעור ראשי, מפקד התחנה). הוראות אלה הקבועות בהפ"ע גלאי מתישבות, כמובן, עם הוראותיו של סעיף 48 לחוק רשות השידור ועם סעיף 88 לחוק השידור הציבורי, הקובעים כי מפקד התחנה יהיה "מי אשר הביטחון מינוו למפקד גלי צה"ל או הסמיכו לכך". כאמור, רשות השידור, בעתיד מועצת תאגיד השידור הציבורי, מחזיקה בסמכויות מסוימות, שהן בעיקר פיקוחיות, בנוגע לתוכנים הלא-צבאיים המשודרים בתחנה.

11. לעומת זאת, ולהבדיל, בכל ענייני התוכן העיתונאים-מקצועיים, התחנה אינה כפופה לדרג הצבאי ולהיררכיה הצבאית. בכך מכירה גם הנורמה הצבאית: סעיף 7 להפ"ע, קובע כי בעניינים אלה מפקד התחנה "לא יהיה נתון למרות מפקדיו, ויעמדו נגד עיניו השיקולים העיתונאים המקצועיים". והוא אומר, התחנה נהנית מעצמאות עיתונאית ושידוריה אינם מוכתבים על ידי הרמטכ"ל או שר הביטחון, שאינם מתערבים בשיקולים מקצועיים-עריכתיים, עיתונאים ואמנותיים. עמדתו של שר הביטחון, כפי שהובאה לעיל, תואמת את הדין, כמובן זה שסמכות שר הביטחון מתחילה עם מינויו של מפקד התחנה.

12. לא לモותר להזכיר עוד, בהקשר זה, כי סעיף 5 להפ"ע גלי"ץ קובע כי: "גלי צה"ל אינה משמשת כדוברת של צה"ל". אף הוראה זו, וההפרדה הארגונית והפרטונלית שבין יחידת דובר צה"ל לבין תחנת גלי צה"ל - נועד להבטיח את עצמאותה של גלי צה"ל לגוף תקשורת במדינה דמוקרטית, המנהל שיח חופשי ועצמאי לפי שיקולים עיתונאים עניינים בלבד, ולא השפעות זרות של גורמים חיצוניים לתחנה, ولو גם גורמיםataboim.

13. ישנים מנגנונים מקצועיים המפקחים על פעילות גלי צה"ל ומילוי חובה תיאוריה כרשות ציבורית וככלי תקשורת ציבורי-מלכתי, אך זאת, תוך הבטחת העצמאות העיתונאית ומרוחה שיקול הדעת המקצועית הרחב בגיןוש מדיניות שידוריה של התחנה. כאמור, רשות השידור מחזיקה בסמכויות שעיקרן סמכויות פיקוח ביחס לתוכנים הלא-צבאיים של גלי צה"ל. מנגנוני פיקוח וביקורת נוספים הם למשל הממונה על פניות הציבור; הפרקליטות הצבאית המספקת יעוץ משפטי שוטף לתחנה; וכן קצין פניות הציבור בצה"ל, המבקר הפנימי של צה"ל וմבקר מערכת הביטחון, ואך מבקר המדינה - כולם גורמים בעלי סמכויות בדיון בקשר את התנהלותה של גלי"ץ או לבירר תלונות עניינה. ואולם, כאמור, גורמים אלה כוללים גם גורמים מקצועיים, א-פוליטיים, שסמכויותיהם מוגדרות בדיון – והם כוללים ערים ומחוזיים לצורך לשמור על קו הגבול הברור שבין פיקוח על פעילותה התקינה של גלי צה"ל במוגבלות החוק ופקודות הצבא, תוך מילוי חובה תיאוריה כרשות ציבורית וככלי תקשורת מלכתי-ציבורי; בין התערבות בתכני שידורה של התחנה ופגיעה בעצמאותה העיתונאית והמקצועית, חיללה.

14. סקירת הפסיקה הרלבנטית מעלה אף היא כי עריכת תוכן עיתונאי או מוזיקלי מסורה רק לגורמים המקצועיים. דברים אלה קיבלו ביטוי ועוגנו מיימים-ימימה אף בהלכות בית המשפט העליון.

15. בית המשפט העליון עמד לאורך השנים על חשיבות עצמאות הגורמים **המקצועיים** בתחנה השידור והיקף שיקול הדעת הרחב מאד המסור בכל הקשור לתוכנים המשודרים בתחנה דווקא להם, תוך שהוא מדגיש את חשיבותן של רשות השידור, ושל תחנת גלי צה"ל, כחלק ממערך השידור הציבורי בישראל. ראו בג"ץ 676, **ההסתדרות הכללית של העובדים בארץ ישראל ואח' נ' הרמטכ"ל ואח'**, פ"ד לז(4) 105 (ניתן ביום 20.10.1983), וכן דברי כב' השופט פרוקציה בג"ץ 8707/08, דוד אלהרר נ' **מפקד גלי צה"ל** (ניתן ביום 30.6.2010).

16. בשיטת "පלייליסטי", ועדה של עורכים מוזיקליים בוחרת את השירים ברוב דעת; וזאת – להבדיל מ:/// שיטה בה עורך מוזיקלי בוחר את השירים לבדו. בכל שבוע מקבלים عشرות שירים חדשים למערכת וכולם עלים לדיוון בוועדה לאחר שכל חבריה מאזינים לכל שיר; ועדת ה"පלייליסט" מרכיבת מכעשרה עורכים מוזיקליים בגילאים שונים, חיילים ואזרחים עובדי צה"ל, אשר מקבלים את החלטות ברוב דעת. בחירת השירים נעשית עפ"י קרייטריונים קבועים מראש והחלטות של הוועדה מתפרסמות באינטרנט מדי שבוע.

17. בחירת השירים המשודרים באמצעות שיטת ה"පלייליסטי" – היא דוגמא ספציפית של עריכת תוכן, ולפיכך ההלכות המשפטיות שפורטו לעיל בוגע לעצמאות שיקול הדעת, כוון יפה גם ביחס לכך. כבר לפני שנים רבות קבע בית המשפט העליון כי: "רשות השידור תשוב ותנחה את עורכי התוכניות בתחום המזיקה הקלה כי החלטה בדבר השמעת שיר פלוני או אי-השמעתו חייבת להיות מבוססת אך ורק על בסיס מקצועי לא על בסיס פוליטי" (בג"ץ 3005/90, **עקבא נוף נ'** רשות השידור וגלי צה"ל, החלטה מיום 24.7.1991). עריכת תוכן נתונה לשיקול הדעת העצמאית,

ויש למנוע את התערבות הפליטית בה; כך בקשרים של תוכן עיתונאי מובהק, וכך גם בהקשר של עירכת תוכן מוזיקלי.

18. שיטת ה"פליליסטי" הנוגה ב글ג"ץ היא שיטה לבחירת מוזיקה המקובלת ונפוצה בתחנות רדיו ציבוריות בעולם כדוגמת ה-BBC. גם בבלג"ץ אלהר שנזכר לעיל, קבעה כב' השופט פרוקציה כי: "מדובר בתחנת שידור בעלת ייחוד, הבנوية לפחות חלקה לקהל יעד מיוחד, שהוא חיליל צבא ההגנה לישראל. אין להוציא מכלל אפשרות כי ייחוד זה באופייה של תחנת גלי צה"ל עשוי להשפיע במישרין גם על קביעת מדיניות שידוריה, הן במקרים והן בסוגנו". הנה כי כן – גם הפסיקה מכירה בכך שמאפייניה הייחודיים של התחנה יכולם להשפיע על הסגנון והמהות של התכנים המשודרים בה, בהתאם לשיקול דעתם של גורמי המקצוע המוסמכים בה.

19. לא ייפלא הדבר, אם כן, כי ביום 17.4.2011 מחק בית המשפט העליון עתירה שהוגשה נגד התחנה, ובה ביקש סעד לפיו מעמדה של התחנה יעוגן בחקירה ראשית. עתירה העלו טענות שונות ומגוונות נגד תחנת גלג"ץ וכן אופן גיבוש רשיומות המשמעה (ה-"פלילי-ליסטי") בה, כמו גם נגד שיטת עירכת התוכן הנוגה בתחנה ומינוי העורכים המוזיקליים. עדמת המדינה, אז כמו היום, הייתה כי שיטת עירכת התוכן הנוגה ב글ג"ץ, שיטת ה-"פלילי-ליסטי", אשר מוגבשת בנוהל סדר שוחזג לבית המשפט, ממלאת אחר חובות המדינה לפעול בשינויוינוות, בשקיפות ובהיעדר ניגוד עניינים. ואכן, כאמור – בית המשפט הנכבד מחק את העתירה (ראו פסק הדין מיום 17.4.2011 בבלג"ץ 8226/09, עי"ד גיא אופיר נ' שר הביטחון ואח').

20. אך לאחרונה, במכtabנו מיום 5.8.2015, שעסק בקשרים אחרים של התערבות מיניסטריאלית בתוכן תרבותי, כיוונו את הזורך לעיקרו היסוד של חופש הביטוי בקשרים של תרבויות. אז היה מדובר ברצונה של שרת התרבות לקבוע מבחני תמיכה בתחום התרבות תוך בחינה והתחשבות בתוכנן של הייצירות המוצגות במוסדות התרבות השונים. דברים שכתבנו שם – יפים ורלבנטיים, בשינויים המחויבים, גם לעניינו:

"א. במצב המשפטי הנוכחי, לא ניתן לקבוע ב מבחני התמיכה בתחום התרבות כי התמיכה במוסדות ציבור מותנית בבחינת תוכן הייצירות המוצגות במוסדות אלה.

ב. זאת, כיוון שבבחינת התמיכה במוסדות תרבויות לאור תוכנן של יצירות אומנות עולה כדי פגיעה בחופש הביטוי. יצוין כי לחופש הביטוי משקל ייחודי בתחום התרבות, שהרי חופש הביטוי האומנותי – או חופש היצירה כפי שהוא מכונה לא פעם – שייך ללב ליבת הזכויות לחופש הביטוי. משקל ייחודי זה נובע אף מחשיבות הגדולה של התמיכה הציבורית הניתנת בתחום התרבות והאמנות באשר ליכולתם של מוסדות תרבויות, הנשענים במובנים רבים על תמיכה זו, להתקיים בכלל ושל המוסדות העוסקים בתרבות לא פופולרית בפרט.

ג. קיימת חשיבות רבה בשרטוט קו גבול מצמצם להחלת מגבלות על חופש הביטוי בשל מרכזיותו בחברה דמוקרטית.

ט. בנוסף, נבקש לשוב ולחדד את חלוקת התפקידים הנכונה בין הדרג הפליטי במשרדי הממשלה, המתווה את מדיניות הממשלה, לבין הדרג המקצועני, אשר על פי עמדת היוזץ המשפטי לממשלה הוא האמון על יישומה במקרים

הספרטניים. הרצינול העומד מאחורי הפרדה זו הוא הרצון למנוע פוליטיזציה או הטיה של החלטות קונקרטיות ולהסיר חשש מפני אלה.

סדר דברים זה מקבל משנה תוקף כאשר אנו מדברים על החלטות קונקרטיות שעניין הקצת משאבים בתחום התרבות. להבדיל מקביעת המדיניות הנטונה לדרג הפוליטי, הישום במרקם הפרטניים אמרור להתבצע על ידי הדרג המוצע, על מנת שלא להצער ולהגביל את חופש הביטוי הפוליטי ואת חופש הביטוי האמנותי, ועל מנת שלא לצמצם את גבולות השיח בחברה הישראלית משיקולים הזורמים בתחום האומנות, ולא ליצור חשש מפני כל אלה. השיקולים הרלבנטיים לתמיכה בתחום זה הינם שיקולים אומנותיים ומוצעים, אשר על בחינתם אמורים גורמי המוצע, ויש להקפיד ולשמור על הפרדה זו".

21. העולה מכלל האמור הוא כי מעמדו של השירות הציבורי, בכלל; ושל תחנת גלי צה"ל (ותחנת-הבת, גלגל"ץ) – מוסדרים ומעוגנים היטב בדיון הוגה: בחוק, בפקודות הצבא, ובהלכות הפסוקות של בית המשפט העליון. **מקורות נורמטיביים אלה, כולם כאחד, מבססים את חשיבותו של השירות הציבורי;** **ואת עצמאו גורמי המוצע בו, הצבאים והזרחיים בהתאמה, כל אחד לפי סמכיותו, הן לעניין המבנה הארגוני של התחנה; הן לעניין אישוש התפקידים בה; והן לעניין התכנים המשודרים בה.** אף לא אחד מן המקורות הנורמטיביים הללו מקיים סמכות כלשהי לשרת התרבות למעורבות או נגיעה כלשהי בתחנה; ובוודאי שלא בתכנים המשודרים בה.

ג. סיכום עמדתי

22. סיכומו של דבר, הסמכויות הארגוניות באשר לגלי צה"ל מסורות, בידיו של שר הביטחון ושל הרטכ"ל; ולרשوت השירות יש סמכויות מסוימות ביחס לתוכניהם של תוכניות לא-צבאיות של התחנה. ואולם, בעיקרו של דבר, תפקיד קביעת התכנים שישודרו בתחנה מסורה בידיהם של גורמי המוצע היושבים בה, ואין מקום להתערבות של גורמים פוליטיים בהכנתם תוכנים אלה – ובוודאי שאין מקום להתערבותה של שרת התרבות, שלא אין כל סמכויות ביחס לתחנה זו.

על רקע כל האמור – אני רואה לנכון להתיחס להתבטאות אלה או אחריות שיווסו לשרת התרבות,חה"כMRI רגב. חזקה על השרה רגב כי היא מכירה וمبינה היטב מה נכון בגדיר סמכיותה ובמסגרת תפקידיה משרדיה – ומה חורג מהם. חזקה על השרה רגב כי אין, ואף לא הייתה לה, כל כוונה לחרוג כמלוא הנימה מסמכיותה ותפקידיה המוגדרים בדיון, והדברים באו לידי ביטוי גם בעמדתה הבורורה כפי שפורטה בפנינו. באשר להתבטאות ציבוריות וביקורת מהותית על התחנה ופעילותה – הן חלק בלתי נפרד מקומו של שיח ציבורי לגיטימי וモתר, ועל כן אין מקום להביע לגבייה עמדה משפטית.

דינה זילבר
משנה ליועץ המשפטי לממשלה (יעוץ)